

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 11Csp/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318201188
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4318201188.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Alenou Moravčíkovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Y. J., W.. XX.XX.XXXX, M. Z. XXX/XX, XXX XX M., o zaplatenie 2.722,33 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 620,- eur s prislúchajúcim príslušenstvom a v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 80,05 eur s prislúchajúcim príslušenstvom z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.03.2018 sa pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155) domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 2.722,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 09.06.2015 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a. s. Žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 24.10.2013 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 3.600 eur. V danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet), to znamená bez vyhotovenia o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme, podpísanej zmluvnými stranami a preto zmluve predchádzalo uzatvorenie Rámcovej zmluvy, ktorej predmetom bol popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Pokiaľ bol už žalovaný evidovaný žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, ani rámcová zmluva neobsahuje podpis. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 98,59 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.748,6 eur, pričom ku dňu podania žaloby uhradil žalovaný sumu 2.040,26 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.03.2015 - „Predžalobná upomienka“, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, pôvodný žalobca dňa 19.05.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 03.06.2015 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť upravuje bod 12.4 Zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 2.722,33 eur, pričom právny predchodca žalobcu si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho

dňa nasledujúceho po „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, v zmysle bodu 15.4. Zmluvných podmienok. Uviedol ďalej, že ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 4.682,54 eura, ktorú tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu (18 x 98,59 eur) a suma po zosplatnení (2.907,92 eur), pričom žalovaný ku dňu podania žalobného návrhu uhradil sumu 2.040,26 eur.

2. Súd vydal vo veci dňa 28.05.2018 platobný rozkaz sp. zn.: 11Csp/29/2018 - 50, voči ktorému žalovaný podal odpor, v ktorom ako spotrebiteľ poprel skutkové tvrdenia žalobcu a namietal pohľadávku čo do dôvodu a výšky. Uviedol, že ide o formulárovú, predtlačенú, typovú zmluvu, ktorú mu veriteľ predložil na podpis, bez možnosti ovplyvniť jej obsah a ktorá bola koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu. Ďalej namietal nesprávne uvedenú výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa, nakoľko v prípade 60 splátok vo výške 98,59 eur, má byť správna výška 23,63% a nie 22,20%, ako aj to, že splátka nie je rozdelená na istinu a úrok a ďalšie poplatky, čo je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že nebol informovaný o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, nebol mu poskytnutý odborný výklad a veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou. Namietol aj veľkosť písma, ktoré bolo extrémne drobné a spolu s absenciou odborného výkladu stavia spotrebiteľa do nevýhodnej pozície a on si ich neprečítal. A poukázal na svoje ústavné práva. Keďže žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením, súd platobný rozkaz uznesením sp. zn.: 11Csp/29/2018 - 64 zo dňa 19.07.2018 zrušil.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odporu uviedol, že uzatvorená zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s.c/a Klára Bírová, ktorým sú slovenské súdy viazané Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora EÚ predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločností a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. podporne poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C- 331/2018.

4. Žalovaný vo svojich následných vyjadreniach uviedol, že nesúhlasí s vyjadrením žalobcu ohľadne odvolávania sa na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ a poukázal na aktuálne uznesenie NS SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je uvedené, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, avšak až pokiaľ ide o zmluvy uzatvorené po tomto rozhodnutí NS SR. a podporu svojich tvrdení uviedol odkazy na rozsudky viacerých súdnych autorít SR, ktoré sa nestotožnili s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/15. Následne požiadal súd o povolenie plnenia dlhu v splátkach po 21,- eur mesačne a doplnil svoje námietky k zmluve v tom zmysle, že zmluva neobsahuje ani údaj o konečnej splatnosti a zmluva nie je ani podpísaná, čo sú tiež dôvody na vyhlásenie zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkovú. Zároveň doložil doklady o svojich úhradách vo vzťahu k predmetnému dlhu. a k tomu, že sa mu mali platby od 01/2020 vracať späť čestne prehlásil, že sa mu tieto platby nevracali.

5. Žalobca vzal čiastočne späť žalobu v časti istiny vo výške 620,- eur s prísl., a to v dôsledku úhrad zo strany žalovaného, ako aj v časti poplatkov vo výške 80,05 eur s prísl. a s ohľadom na to upravil petít žaloby. V následných vyjadreniach uviedol, že zmluva je riadne podpísaná a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky a poskytol podrobný rozbor právneho názoru vyjadreného v rozsudku Súdneho dvora EÚ v právnej veci C-42/15. Vo vzťahu k uvedeniu termínu konečnej splatnosti uviedol, že uvedenie mesiaca a roka je dostatočne určité a zrozumiteľné, plne v súlade s platnými právnymi predpismi. Odkázal sa aj na vyhlášku MF SR č. 620/2007 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne prílohu a na skutočnosť, že deň splatnosti je tiež určený v zmluve a dohodnutý na 20.deň v mesiaci a s ohľadom na to je konečný termín splatnosti jasne určený na 20.10.2018 a teda určenie 10/2018 bez akýchkoľvek pochybností poskytuje priemernému spotrebiteľovi relevantnú informáciu o konečnom termíne splatnosti. Ďalej uviedol vo vzťahu k dokladom o úhradách doloženými žalovaným, že ďalšie úhrady, okrem tých, ktoré boli dôvodom čiastočného späťvzatia neevidujú a platby robené žalovaným od 01/2020 do 08/2020 mu pôvodným veriteľom neboli postúpené, ale boli vrátené späť žalovanému. Dokladom o vrátení úhrad nedisponujú, nakoľko žalovaný úhrady robil na účet právneho predchodcu, ale nakoľko mu bolo postúpenie pohľadávky z pôvodného žalobcu na žalobcu oznámené listom zo dňa 22.06.2018 a v tomto liste bol oboznámený, že je povinný plniť všetky povinnosti výhradne postupníkovi, aj s uvedením platobných údajov, žalovaný mal povinnosť platiť na účet postupníka a tak nemajú povinnosť dokladovať vrátenie platieb na účet žalovaného postupcom. Vo vzťahu k povoleniu úhrad dlžnej sumy v splátkach

uviedol, že splátky 21,- eur mesačne sú neúmerne k pomeru výšky istiny pohľadávky, ale má záujem sa dohodnúť na splácaní pohľadávky v splátkach, avšak pri výške splátky minimálne 60,- eur mesačne.

6. Žalobca na výzvu súdu okrem iného uviedol, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo v zmysle §565 OZ a podľa § 56 ods.9 Občianskeho zákonníka a v zmysle článku 12 bod 12.4. zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke. Vzhľadom na znenie uvedených paragrafov a znenie bodu 12.4 zmluvných podmienok, nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 01/2015, bol právnym predchodcom žalobcu formou predžalobnej upomienky zo dňa 27.03.2015 vyzvaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaný riadne prevzal dňa 13.04.2015. Nakoľko zo strany žalovaného nedošlo k náprave platobnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.05.2015, Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanému zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 03.06.2015. doručenkou preto nedisponujú. Zároveň však uviedli, že predmetná písomnosť ma podľa nich iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatenia momentom oznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Žalovaný sa preto mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby.. Súčasne uviedol, že nijakým výkladom ust. § 593 ods. 9 OZ nemožno vyvodit' záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín a takýto výklad považuje za príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného. Keďže právny predchodca k zosplateniu pristúpil až potom ako uplynulo 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatenia, žalobca má zato, že podmienky vyžadované § 53 ods. 9 OZ boli splnené. Podporne poukázal na niektoré rozhodnutia slovenských súdov.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu, pričom právny zástupca žalobcu, neúčast' ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Žalovaný, bol na pojednávanie riadne predvolaný, na pojednávanie sa nedostavil a svojou neúčast' neospravedlnil.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to najmä notárskou zápisnicou o projekte rozdelenia zlúčením zo dňa 11.12.2017, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, doručenkou, predžalobnou upomienkou, Zmluvou o využívaní klientskej zóny, Zmluvou o poskytnutí pôžičky, prehľadom splátok a úhrad, odporom, dokladmi o úhradách, oznámením o postúpení pohľadávky a návrhu na zmenu strany sporu, oznámením o postúpení pohľadávky, podacím hárkom Slovenskej pošty a. s., prílohou č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, prílohou č.1 odvolania plnej moci, odvolaním plnomocenstva, žiadosťou o postúpenie a prevod, vyjadrením žalobcu na odpor, vyjadrením žalovaného, čiastočným späťvzatím žaloby, vyjarením žalovaného, dokladmi o úhradách, vyjadrením žalobcu, vyjadrením žalovaného, dokladmi o úhradách, dokladmi o výdavkoch a príjmoch žalovaného, vyjadrenie žalobcu, vyjadrenie žalovaného, vyjadrením žalobcu, vyjadrením žalobcu, súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 24.10.2013 uzatvorená zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 3.600,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť peňažné prostriedky spolu s úrokom vo výške 22,20 % ročne, t. j. celkovo 5.748,60 eur do 10/2018 v pravidelných 60 mesačných splátkach po 98,59 eur, z čoho splátka činila 95,81 eur a poistenie činilo 2,78 eur, sadzbou poistenia 2,90%, so splatnosťou vždy do 20. dňa v mesiaci. Nakoľko v danom prípade išlo o webovú zmluvu, t.j. zmluvu, ktorá sa uzatvárala prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, zmluve predchádzalo uzatvorenie Zmluvy o poskytovaní služieb medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s. a žalovaným, ktorej predmetom bolo určenie spôsobu uzatvárania zmlúv prostredníctvom diaľkovej komunikácie. Žalovaný úver čerpal, riadne a včas ho nesplácal, preto spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. listom zo dňa 27.03.2015 - „ Predžalobná upomienka" oznámila žalovanému, že voči nemu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 305,63 eur. Zároveň ho upozornil, že ak do 05.05.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2015, bude oprávnený úver zosplatiť. Predmetnú zásielku žalovaný prevzal dňa 13.04.2015. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., následne listom zo dňa 03.06.2015 žalovanému oznámila, že vzhľadom na neuhradenie dlžných splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke sa stal dlh z úverovej zmluvy splatným v celom rozsahu naraz. Oprávnené

veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je zakotvené v bode 12.4. zmluvy.

10. Na základe notárskej zápisnice N 3283/2017 Nz 54215/2017 NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 spisanej pred notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave, na Hodžovom námestí č. 3 došlo dňom 01.01.2018 k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. a to jej rozdelením a následným zlúčením s nástupnickými spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a. s.; skrátený názov: VÚB, a. s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a VÚB Leasing, a. s. so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045.

11. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a. s. a Všeobecná úverová banka, a. s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r.o. dňa 30.11.2017 a jej príloh, bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s. r. o. k dňu 21.06.2018, ktorú skutočnosť oznámila Všeobecná úverová banka a. s. žalovanému listom zo dňa 22.06.2018, ktorý bol podaný na poštovú prepravu dňa 22.06.2018.

12. Na základe návrhu pôvodného žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155) preto súd uznesením sp. zn.: 11Csp/29/2018 - 81 zo dňa 04.02.2019 vyhovel návrhu, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpil nový žalobca a to spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154.

13. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

19. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

25. Podľa § 17 ods. 1 a 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), účinného v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

28. Podľa § 9 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

29. Podľa § 11 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

30. Podľa § 232 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

31. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

32. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

33. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 19.03.2018 pôvodne domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.722,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.722,33 eur od 09.06.2015 do zaplattenia ako aj náhradu trov konania. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.06.2020 vzal žalobu späť v časti žalovanej istiny vo výške 620, eur spolu s príslušajúcim úrokom z omeškania a to z dôvodu vykonaných čiastočných úhrad zo strany žalovaného ako aj v časti nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 80,05 eur s príslušenstvom, v dôsledku čoho tak súd konanie v tejto časti zastavil. Predmetom sporu tak zostalo zaplattenie sumy 2.022,28 eur s príslušenstvom.

34. V konaní nebolo sporné, že medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 24.10.2013 uzatvorená zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 3.600,- eur. Žalovaný uviedol, že úver mu bol poskytnutý v predmetnej výške, namietal však písomnú formu takto uzatvorenej zmluvy, nakoľko na nej absentuje jeho podpis. Avšak vzhľadom k tomu, že v danom prípade išlo o webovú zmluvu, ktorá bola uzatvorená za podmienok dohodnutých v zmluve o využívaní klientskej zóny, súd má dodržanie písomnej formy za preukázané. Uvedená zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je tak potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zmluva má formulárový charakter, bola vopred pripravená právnym predchodcom žalobcu a žalovaný nemohol ovplyvniť jej obsah.

35. Žalovaný úver čerpal, riadne a včas ho nesplácal, a preto ho pôvodný veriteľ najprv listom zo dňa 27.03.2015 - „Predžalobná upomienka“ upozornil, že ak do 05.05.2015 neuhradí aspoň splátku splatnú v mesiaci 1/2015, bude oprávnený úver zosplatiť. Predmetná zásielka žalovaný prevzal dňa 13.04.2015. A nakoľko k úhrade nedošlo, následne mal pôvodný veriteľ listom zo dňa 03.06.2015 poskytnutý úver ku dňu 19.05.2015 zosplatiť. Otázkou zosplatenia úveru je potrebné vykladať v kontexte § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ súčasne. Z ich obsahu vyplýva, že povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku predtým, ako k zosplateniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide teda o dva rôzne právne úkony veriteľa a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ a samotná žiadosť o zaplattenie celého dlhu pre omeškania so zaplattením splátky v zmysle § 565 OZ, pričom zákonodárca má na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa nevyhnutne musí dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a z jej obsahu musí byť zjavné splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu v zmysle § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Na výzvu súdu žalobca uviedol, že

oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť upravoval čl. 12 bod 12.4. zmluvných podmienok. Nakoľko bol žalovaný preukázateľne viac ako 90 dní v omeškaní so splátkou splatnou v mesiaci 01/2015, bol právnym predchodcom žalobcu formou predžalobnej upomienky vyzvaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatenia celej pohľadávky. Predmetnú písomnosť žalovaný riadne prevzal dňa 13.04.2015. Nakoľko žalovaný nenapravil svoju platobnú disciplínu, právny predchodca pristúpil k zosplateniu pohľadávky v celosti ku dňu 19.05.2015. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou a preto doručenkou nedisponujú. Poukázali na to, že oznámenie má iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatenia momentom oznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Žalovaný sa teda mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Uviedol, že výklad zákonných ustanovení § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ spôsobom, že obe listiny musia byť preukázateľne doručené je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia. Keďže právny predchodca k zosplateniu pristúpil až potom ako uplynulo 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatenia, žalobca má zato, že podmienky vyžadované § 53 ods. 9 OZ boli splnené. Súd má však s týmto názorom žalobcu nestotožňuje a má za to, že žalobca nepreukázal platné zosplatenie poskytnutého úveru, nakoľko nepreukázal predloženými listinnými dôkazmi platné a účinné zosplatenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorý by preukázal, že by účinným spôsobom bolo oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti doručené žalovanému, pričom z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nevyplývajú ani dôležité skutočnosti, a to, že pre omeškanie s ktorou splátkou bola splatnosť vyhlásená a ani dátum vyhlásenia splatnosti k 19.05.2015, tak ako ho deklaroval žalobca. Okrem toho, pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, príslušné ustanovenia zákona dávajú veriteľovi možnosť, nie povinnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, a to za predpokladu, že sú v danom prípade splnené zákonné podmienky na takýto postup. Aj z predžalobnej upomienky zo dňa 27.03.2015 vyplýva iba upozornenie na oprávnenie veriteľa úver zosplatiť a nie na jeho automatické vyhlásenie v prípade, že zo strany žalovaného nedôjde k úhrade. Zároveň, ak ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, v prípade plnenia v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, najneskôr do splatnosti najbližšieho nasledujúcej splátky. Z uvedeného tak vyplýva, že právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené, pričom z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 03.06.2015 nevyplýva identifikácia dňa, ku ktorému došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti (a tento sa nezhoduje ani s dátumom vyhotovenia oznámenia) a ani identifikácia splátky, pre ktorú veriteľ využil svoje právo na zosplatenie celého dlhu, pričom ide o dôležité údaje nielen s ohľadom na to, aby žalovaný mal možnosť zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplateniu dlhu, ale aj s ohľadom na to, aby žalovaný vedel zhodnotiť, či veriteľ uplatnil toto právo včas a teda, či postupoval v súlade s vyššie citovanými ust. Občianskeho zákonníka. V zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon musí byť urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Ak by tomu tak nebolo, jednalo by sa o neplatný právny úkon. Z uvedeného dôvodu preto súd považuje právny úkon, ktorým veriteľ zosplatiť celý dlh pre nedostatok jeho určitosti, za neplatný a to s odkazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rovnako súd skúmal aj dodržanie postupu v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch s ohľadom na dodržanie odbornej starostlivosti pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať úver, nakoľko pri preukazovaní príjmov a výdavkov žalovaného vyplynulo, že žalovaný má viaceré dlhy. Splnenie tejto povinnosti preukazuje dodávateľ, avšak zo súdneho spisu a to konkrétne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva iba deklarovaný príjem a mesačné splátky žalovaného, no bez predloženia akýchkoľvek podkladov a dôkazov potvrdzujúcich príjem, či výdavky žalovaného, prípadne dôkazu o nahliadnutí veriteľa do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, v dôsledku čoho v tomto smere žalobca podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno a preto jeho konanie nemožno považovať za konanie s odbornou starostlivosťou. Ak veriteľ pri posudzovaní bonity nekoná s odbornou starostlivosťou, zákon o spotrebiteľských úveroch to sankcionuje nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a preto pôvodný veriteľ ani nemohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že nedošlo a ani nemohlo prísť k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

36. Na základe uvedeného súd skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu, nakoľko skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je súčasťou každého súdneho konania, pričom ju súd skúma vždy - aj bez návrhu, aj keď ju žiadny z účastníkov nenamieta /rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 26.06.2010), pričom zistenie nedostatku vecnej legitímácie

má za následok zamietnutie žaloby. Okresný súd je tak oprávnený ex offio skúmať aktívnu legitímáciu žalobcu, a to napriek procesnej pasivite žalovaného pričom: „I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“/uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019/. Aktívnu legitímáciu žalobca odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávky a od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo dňa 03.06.2015. V danom prípade ide o sporové konanie, a preto strana sporu tak musí uniesť bremeno tvrdení a skutočností, ktoré môžu privodiť jej úspech v spore, a toto bremeno tiež preukázať. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 132 ods. 1 určuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť strany označiť dôkazy na svoje tvrdenia a z tohto vyplýva, že na strane sporu leží iniciatíva pri zabezpečovaní dôkazov. Strana pokiaľ neoznačila a nepredložila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, tak nesie nepriaznivé dôsledky, ktoré môžu spočívať v tom, že súd rozhodne len na základe vykonaných dôkazov a zo skutkového stavu, ktorý bol takto zistený, pričom takýto následok postihuje aj tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, no po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon tak určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu závisle od konania, pokiaľ je daný výsledok vykonaného dokazovania. Z uvedených skutočností tak vyplýva, že žalobca má v súdnom spore nielen tvrdiť, ale i dokazovať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky. Ako vyplýva zo zistenia skutkového stavu, tak pôvodný žalobca mal postúpiť žalobcovi svoje pohľadávky, ktoré mal voči žalovanému. Podľa názoru súdu však žalobca nepreukázal a nepredložil také listinné dôkazy, ktoré by preukazovali platné postúpenie pohľadávky, nakoľko nepreukázal platné a účinné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a ani, že nastala konečná splatnosť úveru. Z uvedených dôvodov tak súd preskúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko v prípade spotrebiteľských úverov bolo potrebné pre platné postúpenie pohľadávky splniť tak všeobecné podmienky uvedené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitné podmienky uvedené v § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, účinných v čase postúpenia. Nakoľko žalobca nepreukázal platné zosplatnenie úveru, resp. že ku dňu postúpenia nastala konečná splatnosť úveru (k postúpeniu pohľadávky došlo k dátumu 21.06.2018 a termín konečnej splatnosti je až 10.2018), nie je možné urobiť záver o tom, že by bol predmetný úver ku dňu postúpenia splatný, pričom ak ide o spotrebiteľský úver, v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia pohľadávky, veriteľ môže postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru len so všetkými právami s ňou spojenými, len určitým subjektom, ktoré spĺňajú tam uvedené podmienky a ak ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. Pôvodný žalobca však postúpil žalobcovi celú pohľadávku z úveru bez toho, aby úver nadobudol konečnú splatnosť, resp. aby zmluvný vzťah medzi nimi zanikol inak, čo je v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Postúpenie pohľadávky je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. V zmysle uvedeného sa súd ďalej nezaoberal posúdením zmluvných podmienok a preskúmaním zmluvy ako takej, pretože dokazovanie v tomto smere sa stalo nadbytočným.

37. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

38. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

39. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

40. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 03.06.2020 vzal žalobca svoju žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 620,- eur s prislúchajúcim príslušenstvom a v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 80,05 eura s prislúchajúcim príslušenstvom späť. Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, súhlas žalovaného

s čiastočným späťvzatím žaloby sa nevyžaduje. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti súd konanie v tejto časti zastavil.

41. Podľa § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

43. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP, vzhľadom na to, že žalobca aj žalovaný boli v spore čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní, pričom žalobca mal úspech v sume 620,- eur (t.j. zastavená istina, nakoľko úhrady v tejto výške vykonal žalovaný až po podaní žaloby), čo predstavuje úspech 22,77 %, pričom zastavenie konania zavinil v sume 80,05 eur (nakoľko netrval na pôvodne uplatnených nákladoch na vymáhanie pohľadávky) a žalovaný mal teda úspech v sume 2.102,33 eur (zamietnutá istina v sume 2.022,28 eur a zastavené poplatky v sume 80,05 eur), čo predstavuje úspech v 77,23 %, t.j. rozdiel celkového úspechu v prospech žalovaného bol 54,46 %, avšak vzhľadom k tomu, že žalovanému žiadne trovy nevznikli, tak mu súd nepriznal trovy konania voči žalobcovi.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Leviciach, dňa 26. októbra 2021

JUDr. Alena Moravčíková

s u d k y ň a